

לעוף כמו פרפר / חנה גופרית

חנה גפרית נולדה בשנת 1935 בעיירה ביאלה ראווסקה שבפולין להוריה הרשל וזיסלה הרשקוביץ. בסוף 1941 לאחר הקמת הגטו בעיירה, הוריה של חנה ביקשו להסתיר אותה אצל משפחה פולנית עד תום המלחמה, אך חנה סירבה להיפרד מהוריה והגיעה אל מקום המסתור שלהם – בור תפוחי אדמה של משפחה פולנית. לאחר הגעת הנאצים לאזור פחדה אם המשפחה הפולנית על בני משפחתה ולכן, בעזרת בן המשפחה הפולנית, נאלצה משפחתה של חנה לברוח ליער כאשר חנה מוחבאת בתוך שק עם תפ"א. בסוף 1942 גורשו יהודי העיירה להשמדה בטרבלינקה. אביה של חנה ניסה להשיג תעודות מזויפות לכולם, אך שכנתם, הצליחה לגייס רק שתיים – לחנה ולאמה. האב נאלץ להיפרד מהן, ולא ידוע מה עלה בגורלו.

בהגיען לוורשה, חנה ואמה הוסתרו במשך שנתיים בדירתם של בני הזוג סקוברונק, חסידי אומות העולם. בחג המולד, כשאירחה משפחת סקוברונק אנשים בביתה, הסתתרו חנה ואמה בתוך ארון. בחשכת הארון דמיינה חנה שהיא עפה למרחבים, חופשיה כפרפר. לימים סיפרה כי דמיון זה הוא זה שהחזיק אותה ושמר עליה. יום אחד הגיעו הגרמנים לביתם של בני הזוג סקוברונק וטיפסו במדרגות. למזלן של חנה ואימה עלתה אחת מבנות המשפחה במדרגות ומיהרה להעלותן לעליית הגג וכך הצילה את חייהן.

בינואר 1949 עלתה חנה לישראל, ומאז היא מתגוררת בתל אביב. היא למדה בבית ספר לסיעוד, שימשה אחות בריאות הציבור בשכונת עג'מי וניהלה שם סניף של "טיפת חלב". לאות הוקרה על עבודתה המסורה זכתה חנה בפרס עבודה על שם נמיר. היא המשיכה לשמש אחות ראשית באגף לרפואה ציבורית בעיריית תל אביב עד פרישתה לגמלאות. בעזרת נעמי מורגנשטרן כתבה חנה את הספר **רציתי לעוף כמו פרפר**, ובו מתוארות קורותיה של חנה בשואה. הספר תורגם לשש שפות ומשמש בסיס לפעילות חינוכית רחבה בארץ ובעולם. חנה מתכתבת ונפגשת עם קוראיה מכל העולם.

חנה נשואה ליצחק, והיא אם לעופר וסבתא לשלושה נכדים.

העדות לקוחה מתוך אתר יד ושם

<https://www.yadvashem.org/he/remembrance/archive/torchlighters/gofrit.html>

רפלקציה של חברי הקבוצה:

"מדהים לחשוב איך השימוש בדמיון יכול להציל חיים ולהבין כמה כוח מנטלי יש לנו"

"העיסוק בסרטון העלה יותר את המודעות לחשיבות הנצחת זכר השורדים ולזיכרון השואה"